Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind

Titel: BREV TIL: Vedel, Peter August Frederik Stoud FRA: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind (1869-03-14)

Citation: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind: ”BREV TIL: Vedel, Peter August Frederik Stoud FRA: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind (1869-03-14)”, i *Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (2. bind)*, Henrik Koppels Forlag, s. 224. Onlineudgave fra Danmarks Breve: https://tekster.kb.dk/text/letters-001825006-002-shoot-L0018250060020128.pdf (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (2. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

Læs Public Domain-erklæringen

Udenrigsminister Grev Frijs til Direktør P. Vedel.
Kjøbenhavn, 14. Marts 1869.

. . .

I Anledning af en Bemærkning der igaar faldt fra Deres Side og hvortil jeg ikke føiede nogen Modbemærkning, da jeg var distrait og tænkte paa andre Ting, maa jeg gjøre dette idag, fordi dette flere Gange navnlig ved Quaades Breve er kommet frem, nu var det ved Moltkes, og mig ikke synes at De har Ret i at det maa beklages, at mange Ting, navnlig Oplysninger om Situationer, ikke forefindes i Depecher men i Privatbreve, thi Hovedsagen er naturligviis at Regjeringen faaer Oplysningerne, og at disse anderledes uforbeholdent kunne sendes i Privatbreve, der ikke nødtvungen kunne fremlægges paa offentlige Forsamlingers Bord, forekommer mig klart; ligesom det er vist, at hvor denne Forpligtelse for Regjeringen findes, vil der maatte udfindes et eller andet Middel til at omgaae dette paa. England har af sin Fremlæggelse i den Henseende ikke høstet nogensomhelst Gavn, men det har i sin Storhed kunnet oversee dette hvorimod vi ikke paa nogen Maade kunne dette. —

Endvidere kan jeg ikke nægte at den Artikel som jeg medgav Dem igaar i en høi Grad har nedstemt mig, thi det er aldeles klart at den er tilsendt herfra og efter dens confuse Indhold og Tankeretning vilde jeg antage den som et naturligt Aandsfoster af Tscherning, og hvad der i saa høi Grad mistrøster mig, det er, at der kan findes Mænd endnu efter hvad vi for nylig have oplevet i vort Fædreland, der ville bære vor Uenighed og Stridigheder frem paa fremmed Marked, thi Enhver, som dog er forsynet med den mindste Smule bon sens, vil det dog ligge klart for Dagen, at uden indbyrdes Enighed ville vi ikke kunne overleve den nuværende Phase i Europas Udvikling; det er et Spørgsmaal, om vi ikke trods al Endrægtighed og Forsigtighed ville blive knuste under den almindelige store Kraftprøve der forestaaer, s. 225men kommer det til at skorte paa denne, da ere vi redningsløst fortabt; Antydningerne med Hensyn til den Politik, som en slig demokratisk Styrelse maatte ville føre ligeoverfor Preussen er betegnende; dette er den ene Side af Sagen; — den anden Side, og fuldt saa vigtig, er — at et politisk Organ stærkt paavirket af den preussiske og russiske Regjering, thi man veed tidt ikke for hvilken den arbeider stærkest, saa aldeles ufremkaldt og paa en søgt Maade kaster sig over os for at gjøre sig stor paa den Lilles Bekostning og dette just paa en Tid, hvor man har spillet Bold med Grækenland og er ifærd med Belgien, — det troer jeg, bebuder aldeles utvivlsomt at nu staae vi for Tour; dette bestyrkes jo ogsaa fuldkomment ved den hele Forhandlings- Gang om Artikel 19, hvor Bismarck leier med os ligesom Katten med Musen, og det kan ikke skade at tydeliggjøre og levendegjøre Tanken herom, thi des skarpere maa Opmærksomheden blive i den Henseende og det er vistnok rimeligt at der ville fremkomme mangfoldige Svingninger i den Henseende, eftersom man finder det beleiligt i Henhold til Situationen ligeoverfor det store Krigs- og Fredsspørgsmaal. Jeg er nærved at troe, at den Admonitio som Quaade taler om har fundet Sted til Heydebrand, fordi vi have faaet Afskrift af bemeldte Depeche, i Virkeligheden ikke har fundet Sted, fordi Bismarck med fuldkomment Overlæg har villet tilføie os dette Spark saavel igjennem Quaade som igjennem Heydebrand; idetmindste har jeg faaet dette Indtryk, da jeg omtalte denne Sag til Heydebrand. —

Den Slutning der aldeles sikkert heraf kan drages, er at ligesom man ikke har betænkt sig ved at stryge de bindende Bestemmelser i Wienerfredens Artikel 19, saaledes vil man endnu mindre naar den alvorlige Deel af Festen begynder betænke sig paa nogensomhelst Retsbrud ligeoverfor os; og det der da nærmest kan befrygtes denne Gang er et Streiftog imod Kjøbenhavn, hvor Preusserne naturligviis ikke vilde sætte sig fast, men handle i fuldkommen Consequents s. 226med Fremgangsmaaden vis à vis Frankfurt og selvfølgelig fordi man ikke kunde vente at beholde det, med endnu større Hensynsløshed. —

15

Det er et lysteligt Fremtidsbilled!

C. E. Frijs.

P. Vedels Privatpapirer.